

Grunder och huvudargument

Kommissionen framför en enda grund för sin talan, och denna avser en felaktig tillämpning av den särskilda ordningen för resebyråer på tjänster till andra än den resande. I detta sammanhang noterar kommissionen att denna ordning endast är tillämplig när resetjänster säljs till en resande. Däremot är den inte tillämplig på tjänster som resebyråer tillhandahåller andra resebyråer eller researrangörer. Ordalydelsen i bestämmelserna i den allmänna lagen om skatter hänvisar till begreppet kund istället för begreppet resenär. Svaranden tar således sikte på "kunden" och tillämpar den särskilda ordningen för resebyråer extensivt.

Kommissionen avvisar också de franska myndigheternas argument att den franska lagstiftningen gör det möjligt att på ett bättre sätt uppnå de mål som eftersträvas med den särskilda ordningen, nämligen att förenkla de administrativa åliggandena för resebyråer och tilldelningen av mervärdesskatteintäkter till den medlemsstat i vilken varje enskild tjänst slutkonsumeras.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 17 juni 2011 — ZZ mot Secretary of State for the Home Department

(Mål C-300/11)

(2011/C 252/37)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ZZ

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Tolkningsfråga

"Innebär principen om ett effektivt domstolsskydd enligt artikel 30.2 i direktiv 2004/38 (¹), tolkad mot bakgrund av artikel 346.1 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, att ett rättskipande organ som prövar ett överklagande av ett beslut att neka en unionsmedborgare tillträde till en medlemsstat av hänsyn till allmän ordning och säkerhet enligt kapitel VI i direktiv 2004/38 måste se till att den berörda unionsmedborgaren ges information om det väsentliga innehållet i de hänsyn som åberopas som skäl för nämnda beslut, trots att medlemsstatens myndigheter och behörig nationell domstol, efter att ha tagit ställning till den samlade bevisning mot unionsmedborgaren som legat till grund för dessa myndigheters beslut, slår fast

att ett utlämnande av det väsentliga innehållet i de hänsyn som ligger till grund för beslutet mot honom skulle strida mot statens säkerhetsintressen?"

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77, och rättelser i EUT L 229, 2004, s. 35, EUT L 197, 2004, s. 34 och EUT L 204, 2007, s. 28)

Talan väckt den 16 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-301/11)

(2011/C 252/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Roels)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och särskilt artikel 49 i detta, genom att godkänna och upprätthålla artiklarna 3.60 och 3.61 i lagen om inkomstskatt (Wet inkomstenbelasting) 2001 samt artikel 15 c och 15 d i lagen om företagsskatt (Wet Vennootschapsbelasting) 1969 i deras nuvarande form.
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att beskattning av icke gjorda realisationsvinster när (en del av) ett företag överläts till en annan medlemsstat eller när ett företags säte eller dess verkliga säte flyttas till en annan medlemsstat utgör ett hinder som är oförenligt med etableringsfriheten.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 17 juni 2011 — Rosanna Valenza mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Mål C-302/11)

(2011/C 252/39)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato